

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

PROVINCIAL
LIBRARY
MANITOBA

ПРОЛІТАРИ ВСІХ КРАІВ, ЄДНАЙТЕСЯ!

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса: The Provincial Library
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

PIK VIII.

Ч. 84 (827).

ЧЕТВЕР, 15. ЛИПНЯ 1926.

WINNIPEG, MAN.

THURSDAY, JULY 15th, 1926.

No. 84 (827).

VOL. VIII.

ДЕМОНСТРАЦІЯ ФРАНЦУЗЬКИХ КОМУНІСТІВ ПРОТИ ДЕ РІВЕРІ.

Парижські робітники привітали на двірці еспанського диктатора ворожими окликами, свистом і кинями.

ПАРИЖ, 12. червня. — До Парижа прибув сьогодні генерал Рівера, диктатор Еспанії, щоб взяти участь у святкуванні річниці упадку Бастилії, що припадає на середу.

Помимо всіх заходів паризької поліції, щоб недопустити до комуністичної демонстрації проти еспанського диктатора, французькі комуністи привітали Ріверу ворожими окликами, свистом і кинями.

Кількасот французів, які уважають де Ріверу катом еспанських робітників, заповнили перон, коли прибув потяг з еспанським диктатором. Поліція не змогла усунути демонстрантів і 18 з них арештувала, обвинувачуючи їх у бунтівничих висловах.

На привітання де Ріверу вийшли прем'єр Бріан, міністер внутрішніх справ Гільом, військовий губернатор Парижа ген. Гуро та інші.

Коли де Рівера опустив залізничний двірць, його оточили сотні детективів. Помимо того комуністи продовжали своєю демонстрацією проти диктатора.

БРИТАНІЯ ПОНОСИТЬ ВЕЛИКІ ВТРАТИ ЧЕРЕЗ СТРАЙК МАЙНЕРІВ.

Британський уряд примушений спрощувати вугілля за мільон фунтів стерлінгів кожного місяця.

ЛОНДОН, 13. липня. — Втрачені Великою Британією через майнерський страйк стають такі великі, що викликають велике занепокоєння у фінансових та індустріальних кругах.

В теперішніх обставинах Британія примушена імпортувати (ввозити) вугілля на суму близько 1,000,000 фунтів стерлінгів місячно, коли в звичайний час вона спрощує місячно лише за яку тисячу фунтів стерлінгів.

Зі зміною в кількості довозу вугілля бізнес торговлі про-

ПОВСТАННЯ ПРОТИ ІТАЛІЙСЬКИХ ОКУПАНТІВ У ПІВН. АФРИЦІ.

РИМ, 12. липня. — Міністерство колоній сповіщає, що повстанці в Киренаїці напали несподівано на ряд возів, що їхали з Аполонії до Кирене, і вбили 22 італійських жовірів, п'ятьох цивілів і одного тубильця.

Після атаки італійське військо одержало підкріплення і розігнало повстанців та зловило кількаох провідників. Італійці страшно відплачуються тубильцям за атак.

БУДУТЬ ПЕРЕЧИСЛЮВАТИ ГОЛОСИ.

КЕЛГАРИ, Ата., 12. липня. — Суддя МекНіл з окружного суду прийняв аплікацію капітана Дж. Т. Шо, провідника провінційної ліберальної партії, щоб у виборчому окрузі Бов Велел, де він кандидував, перерахувати наново голоси.

В тому окрузі вийшов послом фермерський кандидат

В консервативному уряді Мієна є п'ять мільонерів

ПРОВІДНИК КОНСЕРВАТИВНОЇ ПАРТІЇ СФОРМУВАВ КАБІНЕТ "ВЕЛИКИХ ІНТЕРЕСІВ".

ОТТАВА, 14. липня. — Вчора ввечерю записано в офісі генерал-директора міністерств нового консервативного уряду. Склад кабінету такий:

Артур Мієн прем'єр міністерств, державний секретар для зовнішніх справ і президент тайної ради.

Сер Джордж Перлі, державний секретар.

Р. Б. Бенет, міністер фінансів.

Е. Л. Патенот, міністер справ-владности.

Гю Гутрі, міністер національної оборони.

Г. Г. Стівенс, міністер цля.

С. Е. Толмі, міністер рільництва.

В. А. Блек, міністер залізниць.

Р. Дж. Мейсон, генеральний пошмайстер.

Джордж Б. Джонс, міністер праці.

Дж. Д. Чеплін, міністер про-

мислу і торгівлі.

Е. Б. Рикмен, міністер публічних робіт.

Міністри без портфелів: сер Генрі Дрейтон, Доналд Сотерленд, Р. Д. Моран, Джан А. МекДоналд.

Кілька міністерств є ще не обсажені. Назначені міністри будуть заступниками міністерств у тих департаментах. Патенот буде заступником міністра маринарки і риболовства; Бенет — заступник міністра внутрішніх справ; др. Моран — заступник міністра здоров'я і цивільної реабілітації жовірів; Дрейтон — заступник міністра іміграції та колонізації.

На 12 назначених міністерств є мільонерами і новий уряд є урядом "великих інтересів". Сер Джордж Перлі, Р. Б. Бенет, В. А. Блек, Дж. Д. Чеплін і Е. Б. Рикмен всі є мультимільонерами і прихильниками високої тарифи.

АМУНДСЕН І ЧЛЕНИ ЙОГО ЕКСПЕДИЦІЇ ПОВЕРНУЛИ ДО НОРВЕГІЇ.

ОСЛЬО, Норвегія, 13. липня. — Капітан Рональд Амундсен і норвезькі члени його експедиції, яка щасливо перелетіла понад північний бігун у балю "Норге", прибули сьогодні до Бергену.

Великі товпи народа вийшли на вулиці привітати Амундсена. Посадник міста й члени рижних публічних уста-

нов зібралися на бенкеті в честь дослідників.

Капітан Амундсен сказав представникам газет, що так як довкола бігуна не видно було землі, то полярну околицю треба уважати за рівноартну з міжнародними водами і ніяка держава не може мати претензій до бігуна, ані анексувати його.

ПОРТУГАЛЬСЬКИЙ КРУЖЛЯК ЗАВІЗ ДА КОСТУ ДО ОПОРТО.

ЛІСБОНА, Португалія, 12. липня. — Генерал Гомез да Коста, який був через короткий час диктатором Португалії і якого прогноно від влади 9. липня, зівстав вчора висланий з Португалії на воєнному кораблі.

Його повезуть на Азорські острови, де він буде випущений на волю.

ПАРИЖ, 13. липня. — Депеша Гаваса з Лісбона каже, що там ходять погослки, що залога португальського кружляка, який віз генерала да Косту

на заслання на Азорські острови, збунтувалася і висадилася йодо на беріг в місті Опорто, де генерал перше замешкував.

Кажуть, що п'ять дивізій у північному військовому районі також заявили за генералом да Костою а проти теперішнього уряду генерала Кармони.

Генерал да Коста був повалений 9. липня теперішнім урядом. Він відмовився був перелетіти владу урядові Кармони і мав бути ув'язнений у твердині недалеко Лісбона, але пізніше рішено заслати його на острів.

РІЖНІ ВІСТІ

БУДУТЬ СТАВИТИ РОБІТНИЧИХ КАНДИДАТІВ.

МОНТРЕАЛ, 13. липня. — Монтреальська дистриктова рада Канадської Партії Праці буде скликати номінаційні мітинги у всіх округах під її юрисдикцією, де висловлено бажання поставити робітничого кандидата.

МОРОЗ ЗНИЩИВ ЯРИНУ КОЛО ВІННІПЕГУ.

Вночі в неділю на понеділок мороз зоробив значної шкоди городом довкола Вінніпегу. Мороз навістив Іст Килдонан, Вест Килдонан, Киркфілд, Ст. Джеймс, Чарлсвуд та Ст. Вітел і всюди в більшій або меншій мірі пошкодив ярини.

ПОШЕСТЬ МАЛЯРІВ В БАСРІ.

БАСРА, Ірак, 13. липня. — Місто Басру навістила епідемія малярії і медичні власти кажуть, що захворювало 80 проц. населення.

ПЕРЕЇЗД ТОВА. КУЛИКА ЧЕРЕЗ ВІННІПЕГ.

Минулої неділі через Вінніпег переїхав тов. Іван Кулик, заступник голови Офіційної Агенції С.Р.С.Р. в Канаді, який від часу виїзду тов. Язюкова до Лондону сповняє обов'язки голови Агенції. Тов. Кулик поїхав до Кемска, Саск., де веде переговори з тамашними Духоборами в справі їх виїзду до Радянського Союзу. Під час свого короткого побуту у Вінніпегу тов. Кулик заговорив також до нашої редакції. В подорожі на Захід йому товаришувать тов. Глубков, член Радянської Агенції.

ЧИСЛО УРОДИН В АНГЛІ ШОРАЗ МЕНШАЄ.

ЛОНДОН, 13. липня. — Число уродин в Англії постійно зменшується. Офіційні числа головного реєстратора виказують, що в першій половині 1926 року вродилося менше дітей, ніж в котрому іншому році за той час, за винятком 1918 і 1919 років, які були воєнними і не можуть бути включені в звичайну норму.

Зменшення числа уродин даєхто вважає ознакою упадку раси.

КИТАЙСЬКА НАРОДНЯ АРМІЯ СТАВИТЬ ОПІР.

ПЕКІН, Китай, 13. липня. — Китайська народна армія ставить сильний опір військам реакційних генералів Ву Лей-Фу і Чан Цю-Ліа, які розпочали атак проти неї, щоб її знищити.

СТРАЙКОВІ РОЗРУХИ ДОКОВИХ РОБІТНИКІВ.

ДОНКІРК, Англія, 12. липня. — В тутешньому порті відбулися розрухи страйкувочих докових робітників. Страйкері затакували полиців, підпалили магазин, а також кидали у воду вогню. Тритисячна товпа робітників кидала камінням на поліцію з кораблів, що стоять в порті.

15 ЗАГОВІРНИКІВ ЗАСУДЖЕНО НА СМЕРТЬ.

КОНСТАНТИНОПОЛЬ, 13. липня. — П'ятнадцятьох учасників недавньої змови на життя президента Мустафи Кемалі засуджено сьогодні на смерть і завтра ранком вони будуть повішені в Смирні.

ПРОПОНЕ УЗЛЕМОНИ ПРЕМ'ЄРУ ГРЕЩІ.

АТЕНИ, Греція, 12. липня. — Президент Пангалос запропонував прем'єрство в кабінеті М. Зелемонів, теперішньому головному судді. До кабінету не буде входити ніхто, що є кандидатом у надходячих виборах. Президент оповістив, що вибори до парламенту й сенату відбудуться в першому тижні вересня.

НЕЩАСЛИВІ ВПАДКИ У СХІДНІЙ КАНАДІ.

ОТТАВА, 12-го липня. — У східній Канаді згинуло підчас нещасливих випадків при кінці тижня 13 людей, а дві особи поповнили самовбивство. З загинулих підчас нещасливих випадків 11 втопилося, а дві особи були убиті автомобілем.

ФРАНЦІЯ І АНГЛІЯ ПІДПИСАЛИ УГОДУ В СПРАВІ СПЛАТИ ДОВГУ.

Протягом 62 років французька республіка має сплатити Великій Британії 653 мільони фунтів стерлінгів.

ЛОНДОН, 13. липня. — Французький міністер фінансів Кайо і британський міністер фінансів Чорчил підписали тут вчора угоду в справі сплати воєнного довгу, який винна Франція Великій Британії.

Сума всього довгу вносила 30. червня 1925 року 653 мільони фунтів стерлінгів. Цей довг має бути сплачений протягом 62 років по 12½ мільона фунтів стерлінгів річно.

Однак перша річна рата буде вносити лише 4 мільони фунтів стерлінгів. Ця сума буде зростати поступенно, аж поки не дійде в шестому році до 12½ мільона.

Від 1930 до 1956 року річні рати будуть вносити по 12½ мільона, а в дальших роках вони зростуть до 14 мільонів, щоб вирівняти суму, якої бракувало до 12½ мільона в перших п'ятих роках.

В підписаній угоді є точка, яка охороняє інтереси Франції на випадок, якщо Німеччина не заплатила репараційних рат. Інша точка застерігає, що на випадок, якщо великі французькі виплати для Британії затривували тривокість, Франка, то річні рати мають бути відкоректовані.

Таких ані подібних застережень, корисних для Франції, нема в угоді, яку підписали в справі сплати довгу Франція та Злучені Держави.

ФРАНЦУЗЬКІ ВЕТЕРАНИ ДЕМОНСТРУЮТЬ ПРОТИ ЗЛ. ДЕРЖАВ.

Апелують до американського народа, щоб справа сплати довгу була вирішена більше в користь Франції.

ПАРИЖ, 12. липня. — У Парижі відбулася вчора демонстрація французьких ветеранів війни для запротестування проти угоди в справі сплати воєнного довгу, який винна Франція Злученим Державам. Число демонструючих одні поданою на 12 тисяч, другі на 15 тисяч.

Похід ветеранів закінчився коло пам'ятника Вашингтона. Під пам'ятником положено вінок з написом: "До Вашингтона — з надією".

В похіді несено каміньну таблицю, на якій було виписано, що понад голови дипломатів французькі ветерани апелують впрод до американського народа, щоб справа сплати довгу була ще раз переглянена і вирішена корисніше для Франції.

Щоб не наражувати Американців проти Франції, що таблицю уміщено під вінком. Ари як лише таблиця опинилася під вінком, лідійшов детектив, взяв її під свій плащ, скочив у чекуючий на нього автомобіль і поїхав.

Проти підписаної демонстрації протестував американський амбасадор Герік, який казав, що буде уважати її обидою для себе і для Злучених Держав.

Демонстрацію заборонив був також французький уряд, але пізніше відтягнув заборону, коли дістав заповнення, що похід ветеранів не буде мати політичного значення.

Кордоні поліції оточили американську амбасаду і резиденцію амбасадора Геріка, однак вони були не потрібні, бо похід навіть не йшов тими вулицями.

ІТАЛІЙСЬКИЙ УРЯД ПРИЛУЧИВСЯ ДО ТАНЖЕРСЬКОЇ УГОДИ.

ЛОНДОН, 12. липня. — Після деяких переговорів між британським та італійським урядами італійський уряд згодився прилучитися до Танжерського пакту під умовою, що Італія одержить певні концесії відносно льокальної адміністрації.

Закі це буде дефінітивно погоджено, між британським, французьким та еспанським урядами розпочнуться переговори в цій справі.

Танжером правлять як нейтральною зоною представники

ОСУДЖУЮТЬ ГНОБЛЕННЯ НАРОДІВ.

ДУБЛІН, Ірландія, 12. липня. — На конгресі Міжнародної Жиночої Ліги Мира й Свободи, який тут зібрався, гостро налятовано переслідування народів Африки, Азії та інших країн європейськими державами.

Між іншими справами на конгресі обговорювано міжнародні проблеми, включаючи

можливий союз між Німеччиною та Австрією.

Австрійська делегатка Едіт Шверг, яка промовляла за такою злукою, заявила у своїй промові, що ідеально розв'язкою була-б злука всіх європейських країн у Злучені Держави Європи.

На конгресі є заступлені 34 країни.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba...

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі...

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

БУДУМО ОРГАНІЗАЦІЮ.

II.

Цим разом поговоримо про професійну (трейд-юніону) організацію, яка йде слідом за політичною робітничою організацією.

Трейд-юніонна організація є більш зрозумілою для робітництва, бо вона в боротьбі стоїть ближче до його щоденних вигод.

Але й тут не всі робітники розуміють значіння трейд-юнію і часами покидають їх, відносячись байдужо, хоч є їх членами.

Інші знову не є членами й не хочуть бути, бо там треба платити членську вkladку.

Капіталістичні агенти й тут роблять свою роботу. Вони старяться відговорювати робітників від юнії, розвивати саму юнію, а коли цього не втнуть, старяться втиснути в юнію, добути в ній видатного місяця, або просто кувити юніюних лідерів.

Буває й так. Але буває й навпаки, коли найкращі лідери не є в силі шось зробити, бо робітники або надто відносяться байдужо, або просто такі ворожо, самі не знаючи чому.

ВІМІСЯ НА СВОЇХ ПОМИЛКАХ.

Взяти хоч-би майнерів на заході. Маєли вони колись сидіти юнію, яка вмала виборювати робітникам кращі умови праці не дивлячись навіть на погані провід.

Розсіпалось, скажемо, від юнії, провід якої зрадив робітників. То не-ж все так не значить, що юнію не треба. Навпаки, все те, що поспілося на голови майнерів після розбиття юнії, повторило, що юнію треба ще міцнішо, бо стара тільки тому й прогнала, що вона аж надто була стара, постулу в згуртуванні цешне робітників не зробила й тоді не могла була боротися з тісно об'єднаними силами властителей копалень.

Деякі лідери, а за ними й робітники, думали, що коли деякі компанії годяться підписувати сепаратні угоди на старих умовах праці, то це свідчить про незділність компаній між собою, а не хотіли бачити того, хоч були острі перестороги, що це тільки хитрий маневр компаній на розбиття єдності робітництва.

Тепер це всі бачуть, але знову такі науки з цього мало вносять. Хоч зараз-же після страйку почала організуватися Майн Воркерс Юніон оф Канада, що ставила своїм завданням злучити в одну юнію майнерів цілої Канади, то проте в долин Дромгелер робітники хвилює пішли за "блэфом" Скарлета про "ред-поркчане".

Таки нерозважні кроки дуже шкідливі, але горе тому робітничтву, що воно, спіткнувшись на дорозі, каже, далі вже не піду. Помилки бувають, всюд, але не той виграє, хто злякався помилки й склав руки, а той, що навчився на ній, як другий раз не треба робити. Це значить, не йти за злудними кличами вітроголів, але треба прислухатися до голосу тих, які це тримаються разом і протягають руку поміччє "ред-поркчаном", але доброю порадою й активною моральною допомогою.

ОДИН З НАЙБІЛЬШИХ ВОРОГІВ РОБІТНИЦТВА.

Відомо, що після довготривалого страйку майнери на заході попили вмувуждене положення, задовалися рижим скелє парям. А, як то кажуть, де злиди, там робітничтву не до організації. Коли-ж між робітничтвом такі злиди, що нема навіть чим заплатити членських вкладок до юнії, то чому в дописах стало чути голоси про страшу пітику та картографство між майнерами.

Про це пишуть дописувачі, про це говорять ті, що переїжджають з майнів, про це говорили делегати на провінціо-нальному з'їзді ТУРФДМ в Едмонтоні.

Тут вже за це вини не скінеш ні на юніюних лідерів, ні навіть на самих капіталістів. Тут вже треба такі пошукати вини між самими робітниками. А такі ричи, як п'ятіка та картографство є найстрашнішими ворогами робітництва, бо в них робітники траять не тільки свої тяжкі заробітки, але й свою робітничу совість.

П'ятікою, картографством, пударумництвом, що так розпанюючися у всіх великих індустриальних осередках, робітники панують собі своїм товаришам по праці й робітничим організаціям найдовшу кривду. А вороги робітників, дивлячись на це, в кулак сміються. Сміються, бо робітник пролив не тільки свою працю, але й свій розум. А з таким робітником капіталіст що хоче, те й зроби.

На боротьбу з цим страшним ворогом робітництва повинні стати всі робітничі організації. Свідомі товариші повинні ще тісніше злучити свої сили в трейд-юніюних льокалах, в відділах освітньої організації й вжити всіх заходів для поборення цього нездорового явища серед робітників.

КАПІТАЛІСТАМ ЗОЛОТО, А МАЙНЕРАМ СУХОТИ.

Та це не тільки відноситься до заходу, чи до майнерів. Між майнерами на заході все-ж такі від довших часів існувала організація й тепер існує, бодай докладається всякі старання, щоб злучити всіх майнерів в Майн Воркерс Юніон оф Канада.

Зате є місцевості, де зовсім нема юнії, про які ні боготи, ні людям невідомо що там діється, бо з цих місцевостей ні до газети ніхто не напише, ні делегата ніхто на ніякий з'їзд не прише.

Або взяти хоч би яку місцевість, як Тімміс і околиця. Скільки рибалоспробів зорганізувати там юнію і всі вони завелися на нішачо. Останню спробу зроблено було цього року й створено льокаль Майн Воркерс Юніон оф Канада. Але що зроби-ть сотка чи півтори сотки членів юнії з тисячами неорганізованих? Робітники якоїсь індустрії, щоб підпішити своє положення, мусьть бути в юнії сто процент.

Чи треба в Тімміс і околиці юнії? Те, що тепер там діється, само говорить про себе! Працюючи в найтяжчих умовах в

копальнях золота, казачо збагачуючи капіталістів, робітники й ну стямалися, як майже поголовно стали сухитниками й більшість з них через те втратили роботу. Тепер компанія бере до праці робітників так, як до асентерунку, переводить над ними медичинські екзаменації. Велика скількість старих робітників опинилися без праці, без средств і без здоров'я.

І хто-ж порятує? Юнія — але-ж там її не було, бо самі робітники нею не легковажили.

Нині компанія набирає здорових до праці, але ставить їх ще в тяжчі умови: продовжує години праці, зменшує платню й заставляє виконувати тяжчі роботи. І робітники не в силі за собою влітнутися, бо вони неорганізовані.

Цілий світ нині подивляється героїську боротьбу англійських майнерів, цілий робітничий організаційний світ спить і м з допомогою, бо борються вони не тільки за себе, але навіть за тих, які ще неорганізовані. Іхня поразка, буде нашою поразкою, а іхня перемога, коли самі ми неорганізовані.

Тому то всім робітникам, в якій би індустрії вони не працювали, треба дбати про юнію. Коли її там нема, треба старатися встановити; коли вона слаба — треба зміцнити; коли велика, але дурна (реакційна), треба старатися її зрадикалізувати, зроби її боевою, а не втікати з неї.

Значить, на кожному кроці треба дбати про створення юнії, бути її активними працівниками, бо тільки організовано робітники можуть вибороти собі все те, що їм належиться.

ЦІННЕ ПРИЗНАННЯ.

З самого початку свого державного існування шляхетська Польща притягала до себе міжнародну увагу, як найбільше шумлива особа, з тих темних осіб, що завжди готові запропонувати свої руки й кастет всім, хто має в цім потребу й платити добру ціну.

Щоб набити собі ціну й прикрити злочини від людських очей до послуг мався теорія "проти-близьшовицького бар'єра", що боронить цивілізацію Європи від "дикунської більшовицької загрози з Сходу".

Під думок шляхетська Польща "сгряжала" собі на пій роботі чималі скарги: добрий шмат Білоруси, Вільно, Західну Україну.

Зараз шляхетська Польща притягла увагу ефетивним вибухом свого внутрішнього розвалу. Про Польщу заговорили з другого боку й ті, що колись самі наймали голови, руки й кастет шляхетської Польщі і для "мокрого діла" в С.Р.С.Р., умисно, чи невмисно викривають розбишацькі вчинки шляхетської Польщі.

Факти ці треба нотувати, бо вони викривають не лише саму шляхетську Польщу, але й тих, хто її купував для "мокрого діла".

Надають ці викриття і певної цни також тим, міжнародним документам, що нормалізу фіксували плату Польщі.

Як плату за напад на радянські республіки дістала Польща Східну Галичину, що й зараз стоїть під шляхетським ярмом.

Історія цієї справи така. В 1919 році Рада Антанті дозволила постановою від 8. грудня тимчасово окупувати Східну Галичину аж до самого

Збруча. Польща кинулася на молоді західно-українську республіку, розбила її армію, й встановила диктатуру шляхетського чобота.

Актom 14. березня 1923 року та-ж сама Рада Антанті підтримала Польщу на нове "мокре діло" проти С.Р.С.Р., санкціонувала анексію Польщею Східної Галичини.

І ось зараз той самий Лойд Джордж, що був в 1919 року прем'єром міністрів Англії й добре розуміється в справах Ради Антанті й в умовах оплати Польщі, як свого агента проти Радянських Республік, чорним по білому пише в німецькій газеті "Ахтубендблят", що Польща своєвільно, проти волі Ради Антанті анексувала в 1919 році Східну Галичину.

Справа ясна. Шляхетська Польща, як то й вдависте є темним особом, що живуть доходами з праці своїх кастетів, захопила більш ніж було умовлено й дозволялось.

Умовились, що вона лише пограється золотим годинником, а вона сунула його собі в кишеню й запевняє, що годинник вже багато років лежить там, що його подарував ще пради.

Нам байдуже, з яких міркувань Лойд Джордж саме зараз нагадує про цей факт. Для нас важливо, що це є цінне признание, що досить виразно освітлює одне з найогидніших насильств над Східною Галичиною й той документ, що санкціонував це насильство.

Акт 14. березня 1923 року санкціонував незаконний навіть з погляду буржуазної законности, вчинок Польщі, й тому саме законність цього факту підмочена.

БАГАТО КРИКУ З НІЧОГО.

Наші читачі пригадують со-бі, як в минулому місяці українська преса американської землі, особливо націоналістична, наробила багато крику з приводу "української революції в Галичині".

Особливо газети Злучених Держав поіпринесли були пів-цалеві наголдовки на своїх перших сторінках з сенсаційною вісткою: "Українська революція в Галичині".

А патріотичні організації в Злучених Державах навіть звивали вже складати троші на поміч тій "революції".

"Укр. Роб. Вісті" прийняли вістку про українську "революцію" в Галичині з певною резервою й навіть, як пригадують собі читачі, наша газета писала, що відповідальність за цю "революцію" візьмуть на себе ті американські газети, які проголосили її такими сенсаційними наголдовками на своїх сторінках.

Коли ми робили припущення, що в Галичині відбухнули криваві розрухи, то й тоді поставились критично до них, бо ясно, що такі розрухи могли-б бути заставити польську реакцію об'єднати свої сили і здавити кожний окремих революційний рух У-країнців. Ми казали й казачемо, що революція в Галичині буде тільки тоді успішною,

коли це буде соціальна революція і не тільки в Галичині, але в цілій теперішній Польщі.

Тепер оказується, що в Галичині не було не то ніякої революції, але навіть ніяких розрухів. Вісти про тих вбитих, ранених і т. д. — все це видумка. Але патріотична преса, яка так безкритично поставилась до вісток про "українську революцію" і думала на тому зроби ти бизнес, збираючи від державних долларів, мовчить.

Тільки одна "Народна Воля", що виходить в Скрантоні, яка теж з усієї сили кричала про ту "революцію", зазначає тепер, що — "в Галичині ніякої революції не було", та що "тепер показується, що це неправда і що ці вістки були просто виссані з пальця".

Бо з Галичини наспіли українські газети і в них ні словомчю не згадується про "революцію" чи "криваві розрухи", а преса, як виходила, так виходить. Ніхто її не пробував навіть закрити, окрім робітничої преси. Патріотичні газети як виходили, так виходять, а робітничі закриті, іхні редактори томляться по тюрмах, хоч про це патріотична американська преса не згадує.

Значить — сталася "неприємна помилка", як каже "Народна Воля". Ми з свого боку скажемо: хай, що це помилка! Хай,

що неправдиві вістки про "українську революцію" подає українська американська преса за телеграфами з Німеччини, які показались тепер "виссаними з пальця". Але — неважко ж вістку можна брати без ніяких застережень і не маючи нічого певного — кричати та обдурювати маси? Мало того! На основі неоповідаєних вісток американські українські патріоти навіть проголосили грові збірки, мовляв, куй за-лізо поки тепле. І нема сумніву, що оті сенсаційні вістки про "українську революцію" зроби-ли чимале вражіння на українські маси в Америці. Всі чекали нових вісток — всі раділи, що вкінці прийшов довгожданий час. А прийшло за-

місьць всего того — розчарування. Чи може читач вірити в майбутньому таким газетам?

В нас, як і в інших, не було теж певних вісток про оту мниму революцію, але — не хвалючись — тільки наша газета поставилась повздержливо до них і друкуючи їх, ми не тільки сказали, що це неоповідаєні вістки і що з свого боку робимо лише припущення, але ми навіть висловили критичну свою думку про подібні розрухи, як-би вони, були. Тепер-же за розчарування в "українській революції в Галичині", якої цалком не було, хай візьмуть на себе ті американські українські газети, які з такою сенсацією зрощували її.

І. Віктор.

"ГЕНЕРАЛЬНИЙ СТРАЙК" В НАЗАРУКОВІЙ ГЕТЬМАНЩИНІ.

Українські жовтоблукніти газети все лаяли нас, доказували нам, потім знов лаяли, потім до народу зі скаргами на нас ходили за те, що ми писали, що такі є українська буржуазія.

Ми на це не дивились й такі своєю твердими. Ми казали: допустіть всю оту жовтоблукність до влади, дайте їм державу, а робітнице в ній страйку, переслідування робітників, побачи-те всі благодаті, ось хоч-би на вірчехозаставці, що йми буржуазія винагороджує працюючих.

Хочете прикладу? Маєте його в Назаруківій "Амеріці". В "Амеріці" вибух генеральний страйк українських складачів (лайнотайпшиків).

Двох їх там було й обидва генерально застрайкували. "Америка", це не Америка, але гетьмансько-католицька газета, якої Назарук є редактором.

Як тільки запровадив він у ній гетьманські порядки, то їх не могли вже перенести навіть лайнотайпшики, які не є більш-менш, але патріоти, члени патріотичних та сінових організацій.

Два лайнотайпшики "Америки" Теодор Сарахман і Флоріан Шнурер, написали до управителя друкарні й газети "Америка" листи, які одночасно вмістили і в "Свободі" з 19. червня і в яких звиняють, що у них більше не хваєть терпеливості працювати під гетьмануванням, чи то пак редагуванню Назарука.

Теодор Сарахман, зазначивши на початку свого листа, який він великий патріот, далі пише:

"Я совісно і без друкарських помилок набрав всь "орієнтацій" бушного співредактору і доктору С. Демчука, даючи тим доказ своєї терпеливості і витривалості в роботі, яку мені призначено робити. Але віволк редактором став доктор О. Назарук, і відставо до друкування не лише рукописи з цим новим "орієнтацій", але й з плагіоною лайкою на все українське, на свій народ, на всіх людей, що коли небув працювали на українських полі.

Те плагіовання почалося з першого числа "Америки", виданого теперішнім редактором і продовжується

по сьогодні. Фантазія п. Назарука не пропустила ні сіла Шевченка, ні пам'яті Франка, ні могили тих, що в його поклади свої голови за волю України. Я сподівався, що укр. "Провісник" вплине на него, щоби хоч перестав робити сором організаціям, котра видає "Америку", тим більше, що серед українського громадянства зростає все гірше обурення проти цієї деморалізації.

На жал, мої сподівання не справдилися. Навпаки, ще вчора зачин нам — мені і мому товаришеві в друкарні Ф. Шнуреру — п. Назарук, що буде газету редагувати далі так, як досі.

Щі перед власною совістю зі перед громадянством я не можу брати на себе відповідальності що — хоч лише технічною роботою — причиню до поширення той ганьби і тому прошу Вас, прийміть до відома, що з днем 21. червня ц. р. я перестаю працювати в друкарні "Америка".

З правдивим до Вас поважанням, Теодор Сарахман.

А Флоріан Шнурер в своему листі пише між иншим таке: "За тяжко мені друкувати ті статті, якими редактор "Америки" в кожнім числі поганить і висміває український народ і українську справу."

Я знавав того, що люди показували на мене пальцями: оце той, що друкує в "Амеріці" те хуство і нечесть.

Як Українець, як бувший Сіновий Стрілець на Україні і як член Сіновій організації в Америці я мусу відрестися від всякого звязку з газетою "Америка".

Бачите, якою мовою заговорив бувший Сіновий Стрілець на Україні і член сіновій організації в Америці, коли безпосередньо почув над собою команду гетьманця Назарука?

Колі-б так всі оті сіновики в Злуч. Державах крім очей, мави хоч трохи ф'яків в голові, то не пенталіси-б вони за теми, хто на них і на цілий український народ готовити царство нагая.

Я одного тільки бажав-би зібрати-б всіх отих сіновиків і дати їм хоч на місяць десь на Юконі гетьманську державу. Посадити над ними гетьмана Скоропадського, Назарука, Гриневського, Босого, хай би вони покушали їх влади, а це вийшло-б їм на користь.

Але поки що нехай беруть собі приклад з "генерального страйку" в друкарні, де урядом Назарук.

з "Діа" шита надто всімни нитками. На свілій могилі С. Петлюри бють вони покосно не покійно, а оставши в живих, сльнями під що хвилю його польським приятелям."

Петлюрівщина в дійсному світі.

З Праги до "Укр. Прапору", органу Петлюрівщини, пишуть:

"Петлюра трагічно погіб, але петлюрівщина жила. Як це й не дивно, а треба сконстатувати, що вона жила в редакції львівського шоденя "Діа" багато більше, ніж у підприємських емігрантських клубх. Шоденній орган львівського шоденя "українській революції в Галичині", якої цалком не було, хай візьмуть на себе ті американські українські газети, які з такою сенсацією зрощували її.

Чи це робиться в намірі привертати західних Українців до політичного шайку Петлюри?

Чогож "Діа" ще не так давно лаяло Романа Столякого "мудекем" за його політичні виступи — виступи по-гож самітського гатувку, які у більшості ставло ляги були в основу діяльності пок. Петлюри?

Все те Ваше "Діа" хоче ходити крути і верти? Як воно треба, то і напине, нібог пок. Петлюра "до кінця лишився при "своїй" армії", хоч вському, що був тоді на Україні, відомо, що це неправда.

Якої армії Петлюра не поківує? Польської? Бо не було його в найкритичніший момент при приципирських військових частинах на Вітні, не було його при них в часі "рейста" Павленка і не було його з ними в таборі інтернування у "союзників" Львів. Він-же й не міг там бути, бо не був "в гостях" у Пласудского. Але петлюрівщина з "Діа" було це потрібно, щоб накинись на кого іншого, хто боронив західно-українських земель не тільки проти Польщі, але з проти її союзника Петлюри."

Такі то пишуть з Праги до "Укр. Прапору". А "Український Голос" буде лаяти за це більшовиків і то віннігелських. Скаже, що це все їх робота.

Отже як бачимо, то по смерті Петлюри "Укр. Прапор" постварився з "Діаом", "Діа" постварився з "Радом", "Укр. Голос" з Назаруком, "Укр. Голос" вирікся православного митрополита і це ще не все.

Ось яке відбувається цементування жовтоблукнітих сил кровю Петлюри.

Нема в світі такого цементу, щоб вона цементувала тих, в яких нема ні їдє, ні принцип, ні програми.

Хто має уха — хай слухає. Газетар.

ПІД ПОЛЬЩЕЮ.

В УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ІНСТИТУЦІЯХ.

"Службовик", орган українського приватного урядництва, подає кілька фактів, які кидать на українські народні інституції в Галичині дуже погане світло. Ось вони:

Голова найвищої кооперативної інституції на зборах "Маслосоюза", підчас референсу свого підчиненого, заслуговуєного фахівця агронома, коли цей спинився дещо на критиці відносин в кооперативних інституціях, закричав: "Я вам приказую замовчати".

Земельний Банк усунув зі служби доволитного свого урядовця за те, що той перед товаришами посмів критикувати спекулянтську політику директорів банку.

"Дністер" — диктує своїм урядовим такі умові праці, які не практикувалися в приватних підприємствах 50 літ тому назад.

Куратори під рижими добродійними фундаціями заведе майном по фамілійному, винаймаючи його рижим спекулянтам, забуваючи зовсім на ту ціль, що й має служити давній фундація. Завідуючі камейними українських "Народних інституцій" — навіть Наукового Товариства М. Шевченка — жадають за помешкання від українських товариств коло 1,000 долларів відступного.

Для УКРАЇНСЬКИХ СПРАВ НЕ МАЄ ЧАСУ.

Польський президент міністрів Бартель не має часу для українських справ, бо зайнятий иншими важнішими державними справами. Так він заявив делегації українського парламентарного клубу, що ходила до нього на днях предложити домагаия українського населення.

ПЕТЛЮРІВЩИНА НА ШПАЛЬТАХ ГАЗЕТ

Мило кому, чи ні, але замовчувати не можемо того, що заповнює цілі шпальти української жовтоблукнітої преси як в Канаді, так і в Галичині та в еміграції.

Одинокий український дневник поза кордонами Радянської України — в Європі, "Діло", три четвертий кожного числа свого розміру присвячує Петлюри. Воно не більше, як рипидлячий "Укр. Голос" розіпалахало над Петлюрою.

Сліз "Діла" нам ані трішки не шкода, але ті слози не ширі, скідаються скорше на крокодильчі. Перед самою смертю лаяло "Діло" Петлюру, а тут зараз ось вже другий місяць безперестанні слози й сльварка з ними, хто не плаче.

Плачте, мовляв, хай кров Петлюри нас сіментує. Як сіментує й де? Під стягом Пласудского? Такі питання ставить до "Діла" Петлюрівчич "Укр. Прапор", і каже,

що блудна й "нешасна спадщина Петлюри манить деяких людей і деякі групи".

Який зміст цієї спадщини Петлюри? — питає "Укр. Прапор" і відповідає:

"Теоретично українська незалежна держава, об'єрена Польщею після її впадови, у васальнім політичнім, господарським і військовим союзі з Польщею, з міністром для земельних справ Польком на Україні, а практично абстрактна без української державности і фактичній львівській звязок з Пласудским, що поверну в до влади".

Обговорюючи далі становище "Діла", його безконечне викхвалювання Петлюри, який, як каже "Укр. Прапор", "трічі відіркся західно-українських земель" (підкреслення "У.П.") та лайку "Діла" на адресу тих укр. газет, які инакше думают про Петлюру, "Укр. Прапор" пише:

"Що за ціль такої поведінки? Звідки нараз така велика прихильність до покійного? Тенденція діячів

ПО БІЛОМУ СВІТІ.

Цим разом по білому світі мандрую, по культурному, по американському.

Білий світ, але діла його чорні. Чорні, як сама та демократія, в якому її діла діються.

Флоріда — стейт такий є в Злучених Державах — чи чули ви про неї?

Дуже гарний стейт. Купитися туди дуже багачі літом і зимою.

Закони дуже добрі має той стейт, демократичні, можна сказати, закони. Церкві там мають "рокінг-чейр", щоб добре було парохіям спати підчас служби божею.

Готелі фешенебельні має той стейт, вліт мільонерів. У його водах часто водяться акули (людожері), але більше їх на суходолі... Рістейтма, чи як там, торгують вони. Людською совістю теж. А найбільше бутлегерством.

Свобода в тому стейті широкіа, демократичніа. Жінки там мають більші права, як самі демократичні суди.

До речі, жінки там не націоналізовані... Більшовики там не найдете днем з вогнем. Тому про націоналізацію жінок там і не чути.

Кажуть, що як в Радянській Республіціах стала ота нещасна "націоналізація жінок", то стейт Флоріда з його демократичними законами мало підвуду не пішов.

Добре, що не пішов, бо був би замочив свої закони демократичні.

Е в тому стейті місто Тампа. Жіє в тому місті бувшии 65-літній парубок Джим Дрігерс.

Захотів цей парубачк женитися і почав сватати 11-літню дівчинку Мери Джонсон.

Почав він свататися. А що дівчинка не хотіла за него іти, то він поскаржився її матері і та примусила свою 11-літню доньку видатися за 65-літнього парубачка.

Дівчинка плакала, просилася, коли парубачк вибрав лаясеєс. Ще гірше плакала перед суддею, який вінчав це дівча з старцем.

"Я не хочу видаватися за неого! Я не хочу, не хочу!" Та хто там її питав, чи хоче вона, чи не хоче. Закон країни каже, суддя дозволяє, і нехотини 11-літньої дівчинки тут не на місці. Шо иншого, коли-б вона була повнолітня і не хотіла — тоді треба уважати. А то 11-літня — і каже "не хочу"! Раз мама хоче, 65-літній парубачок хоче, суддя хоче, закон хоче... То тут, дитинко, нічого не зробиши.

Так по закону оженили дитину з 65-літнім старцем.

Ще як він її до дому вів за руку, то вона плакала "не хочу". Дитинко-агадальне, жалді людине, але — тут тобі дитинко, не "большевіа", а демократія.

Все-ж таки найшлися якісь дивні люди, які зарпорестували проти насильства над дитиною.

Зібрався, пішли до суду, що розглядає диточі справи й зажадали анулювання шлюбу.

Суддя Ф. М. Роблс заглянув в закони і сказав, що згідно з законами Флоріди, він нічого не може зробити з парюю, яка вже оженилася.

Суддя ось як пояснив нерозумним горожанам зміст демократичного закону Флоріди:

"Навіть коли-б дівчині було 6 літ, то нічого не можна зробити після першіишх законів. Дрігерс мав право оженитися. Мати дала свою згоду. Закон задоволений. Подібне траплялося вже й попередню."

Суддя ось як пояснив нерозумним горожанам зміст демократичного закону Флоріди:

"Навіть коли-б дівчині було 6 літ, то нічого не можна зробити після першіишх законів. Дрігерс мав право оженитися. Мати дала свою згоду. Закон задоволений. Подібне траплялося вже й попередню."

Суддя ось як пояснив нерозумним горожанам зміст демократичного закону Флоріди:

"Навіть коли-б дівчині було 6 літ, то нічого не можна зробити після першіишх законів. Дрігерс мав право оженитися. Мати дала свою згоду. Закон задоволений. Подібне траплялося вже й попередню."

Суддя ось як пояснив нерозумним горожанам зміст демократичного закону Флоріди:

"Навіть коли-б дівчині було 6 літ, то нічого не можна зробити після першіишх законів. Дрігерс мав право оженитися. Мати дала свою згоду. Закон задоволений. Подібне траплялося вже й попередню."

Суддя ось як пояснив нерозумним горожанам зміст демократичного закону Флоріди:

"Навіть коли-б дівчині було 6 літ, то нічого не можна зробити після першіишх законів. Дрігерс мав право оженитися. Мати дала свою згоду. Закон задоволений. Подібне траплялося вже й попередню."

Суддя ось як пояснив нерозумним горожанам зміст демократичного закону Флоріди:

"Навіть коли-б дівчині було 6 літ, то нічого не можна зробити після першіишх законів. Дрігерс мав право оженитися. Мати дала свою згоду. Закон задоволений. Подібне траплялося вже й попередню."

Суддя ось як пояснив нерозумним горожанам зміст демократичного закону Флоріди:

"Навіть коли-б дівчині було 6 літ, то нічого не можна зробити після першіишх законів. Дрігерс мав право оженитися. Мати дала свою згоду. Закон задоволений. Подібне траплялося вже й попередню."

Суддя ось як пояснив нерозумним горожанам зміст демократичного закону Флоріди:

"Навіть коли-б дівчині було 6 літ, то нічого не можна зробити після першіишх законів. Дрігерс мав право оженитися. Мати дала свою згоду. Закон задоволений. Подібне траплялося вже й попередню."

Суддя ось як пояснив нерозумним горожанам зміст демократичного закону Флоріди:

"Навіть коли-б дівчині було 6 літ, то нічого не можна зробити після першіишх законів. Дрігерс мав право оженитися. Мати дала свою згоду. Закон задоволений. Подібне траплялося вже й попередню."

Суддя ось як пояснив нерозумним горожанам зміст демократичного закону Флоріди:

У ВІДДІЛАХ І ТОВАРИСТВАХ ТУРФДІМ

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ДІТОЧІ ШКОЛИ НА СХОДІ КАНАДИ.

Українські Робітничі Діточі Школи — це гордість наших організацій. Започаткувалися вони при дуже скуплих учительських силах і пережили кілька останніх років важкий експериментальний період. В цьому періоді відбувся нещасний випадок у Вінніпегу: Вищий Освітній Курс Оманк і в місцях, що школи заклали, привели вперед. Шо не всі вони зробили однаковий поступ, це правда. Але-ж в не всім справу школи однаково трактували.

Згадавши до цього часу всі інші відділи на сході Канади, має в нагоді пригадати й чисельним школам, що при тих відділах існують. Велике заінтересування тягло мене до кожної школи. Бажаючи якнайбільше їм призначити, та коли й де потрібні, подати свої поради.

Школи у учителів.

Не кожна школа мала, а то й не могла мати, відповідно підготованого вчителя та й не кожний відділ вважав кінцею метою мати. Фінансово труднішею окказувалася за великої поборювання. В інших знову випадках самі родичі дітей не оцінювали як слід такої науки. Відносились до школи байдужо. В таких випадках дітей посилали більше тому щоб з дому побути, чим тому, щоб вони навчилися чогось корисного.

Вчителі були різні й вживали різні методи при навчанні дітей. НІШ Рада не мала точної контролю над ними (жодні школи), тому й не могла позаякати які небудь завади, які і що робили. Через це були випадки, де неосновні одиниці усувалися тількию до організації й "учителювали". З ними школи справлялись, однак все-ж такі залишилися наслідки їхнього "вчителювання".

Курсанти при праці.

За скоро мабуть було-б оцінювати працю наших курсантів, за скоро й судити чи оправдалися наші надії, за розумуваннями на помчі від них для організації. Та все-ж такі можна бачити багато методів стимулювати про те, як до цієї важкої праці вони вже тепер починають братися. У відділах, де стравляють своїх наставників, дуже тепер помітні великі зміни. Та з якими в досі стравляють, беруться до праці енергійно й охоче. Клі школи починають прибувати швидше від організації в цілому школи. Заводять шкільні каталоги, де реєструють точно не тільки присутність дітей в школі, але й їхній поступок та заохочення. Словом, наші школи по дотепері часто безсумнісних пам'яток починають систематизуватися.

Спів й музика.

Нова наукова писма й мови, заради школи прикрашено піснями. Там вже чути бренті мандолін, скрипок. Діти люблять відіграти, мов квітки на полях, облягають школу й омікують цю нововину товаришів привісно. А він їм йому пісеньку. І якої там радости, та відділ Вителів стає осередком їхнього зацікавлення. Ми ж ми а дитини завязок стає все гіршим. Діти починають розуміти, що вчителі треба не тільки за цукором, якими деякі дотеперішні вчителі допомагали собі у всіх "трудних" справах. Вони вчать, щоб знати. Вони люблять те, що їм вчать в того, хто вчить.

Вчителі, не курсанти.

Е місцевості, де школи-єдино-продержалися, де й дості курсанти немає, а вчителі старі. Таких, що правда мало, та все-ж такі є. Це такі місцевості, переважно сільські, що великі відділи вже-завісно кваліфікованих вчителів, а поборюючи їхню працю, закладали їх. Про такі школи можна сміло сказати де-що більше. Думаю, що й порадним було-б про них заговорити.

Що нам треба тамтін?

Справа Української Робітничої Діточої Школи повинна бути для кожної робітничої організації справою першої ваги. Ми мусимо полати не тільки щоб такі школи вносили попорганізували, але щоб вони мали повне матеріальне забезпечення. Ми не мо-

жемо робити зі школи якоїсь "добродійної інституції", яка продовжалася б тільки так довго, доки стане на разі зібраних фондів. Родичі повинні тамтін, що не їхній батьківський обов'язок заохочувати й виконувати своїх дітей. Радника поміж дітьми шкільними й тими, що до таких шкіл не ходять, така велика, що зараз бачити її вже найбільш відсталі робітничі. Родичі повинні тамтін, що не вони роблять якусь велику даску для "когось" там, що посилають своїх дітей до школи, а напалки. Організація повинна тамтін ту роботу, й коли вони не в силі сповнити. За це вони повинні-стартувати хоч матеріально забезпечити ту інституцію, що опікується їхніми дітьми.

Та не тільки ті. Родичі повинні час від часу приходити провіряти, стан науки своїх дітей, порадитися з вчителем про те, як краще вивести працю, про добрі й злі сторони своїх дітей, за добрі й злі напрями. Бо тільки в тісній кооперації родичів і школи зможемо забезпечити нашим дітям краще й швидніше життя чим те, що самі зараз зазнаємо.

Вражники винесли мною з Тампінс, де вживаю як не скоро забуваються. Коли в ангажу про це, то не тому, щоб похвалити тамтіншх товаришів, а щоб вказати й другим як треба організувати й провадити школу.

Українська Робітнича Школа, де великий заботник наших організацій.

Віткер, Б. К.

Отримавши новий тримісячний звіт з діяльності відділу ТУРФДІМ у Вінніпегу, Б. К.

Де проминуло останніх трьох місяців першої півроку 1926 організації робітничої й діточої наших місцевостей працювали досить енергійно. Відбулася ряд концертів як діточих, так і старших і т. д. Концерти виходили добре, хоч матеріальний дохід з них був дуже слабкий. Причиною цього мабуть недостатку було те, що тут, по перше, нема багато українського населення, по друге, частина його виходила на роботу. А та частина, що усталася в місті, відноситься до організації в більшості байдужо.

В часі травневих кампаній в користь нашої преси устроено було одну творчість забути й один концерт. Успіхи для преси слабішкі, як це завжди самий пресовий комітет, але й не помігли свідомі робітники, наскільки вони лиш могли. Чистий прихід для преси був поміщений в звіт, що його інсав пресовий комітет.

Дня 30 травня місяце робітничою відділу до десяти місяців свідомі одного з найбільших письменників і поетів громадського діяча Івана Франка. Життя вквітало й О. Вілгоно й відігравалися в Фрідкі. По ім хор співався, "Вічний Революціонер" і "Разом товариші в ногу". Другу частину реферату про І. Франка "Мій дорогий і рідний Франко для українських прагнучих мас" відіграв і І. Юла.

Ванування пам'яті І. Франка відбувалося в організації працівників, а не тільки, що було дуже притомно в концерті-митингу і вивіпаннями на де бідній сцені, а по друге, що робітники розігналися там на роботу. Отже, замість підприємства, яким є само призначення було заповнене робітниками по бері.

На закінчення свята т. О. Вілгоно закликав до великої колекції в користь робітничої преси, з чого виплило 56,30. В часі зборки зголосився на журн. само призначення було заповнене робітниками по бері.

Праця організаційного, освітнього, місцевого й шкільного комітетів була-б великою, коли-б тільки більше на папері і не виконують як слід належної до них праці. Крім того, багато неспіввідношення між товаришами також гальмує роботу. Чи не бачите чому жось зарадити.

Шкільний комітет, правда, рухається трохи, але то все за мало: Цей комітет скликає родичів дітей раз в

Не знаю. Вірю, у мене виявляються часто каторжанські риси: я грубий, безцеремонний, нав'язливий, капризний, як людина, що знає власну долю. Хутко й різко: — А за що? Жадібно чекав, але вона хитнула головою й відвернулася. Стало ніяково, соромно. Власне я почув сам, що вже далеко-полиз за межі будь якої коректності. Міноті такі випадки трапляються. Буду заздалегідь їх обмінити. Вони надто псуєть людину. І вирішив бути обережнішим надалі.

23-го. Пі не беруть ось уже третій день. Не знаю чому, але я радий. Звич. Балакаємо отвер. Вона цікава в розмову, але-ж так мало приходитьсь нам балакати. Перше, про що? От з немовляв вона довго гомонить і я жадібно прислухаюся до кожного її теплового материнного слова.

Сьогодні витяг шматок хліба й став подувувати. Я знав цей час по тині від сонця. Тіди до кістки уразив руку. Стбашенний біль, я скрикнув тихо.

Кинувся до кишені, не було навіть хустки. Кров густими плямами падала на скуру, каміну підлогу і там застигала від холоду. Раптом торопка хода. Дивлюсь, відбігла вона. Хутко вхопила мою руку. Хотів вирвати — не наважився, було-б подло. Я чекав що буде. Майнула з головою хустка і ніжно лягла на рану. Вона червоною й хвилювалося, це я бачив, а хустка зупинила кров. І знову я почув себе ніяково.

Раптом щось перевернуло мої почуття. Я вхопив її маленьку, тонку руку й стис у своїй. Памятано, тримав довго, без напруження, без натхненя, а так ширю, по свійські, наче зустрів давнього знайомого. Тоді пустив. Сухим, ляконічним словом подякував. Смішно і гдуло. Пі певно теж стало ніяково, але допомогла дитина. Завершало на всю камеру. Метнулася до його, хустка залишилася на моїй руці.

24-го. Мені всеж цікаво, хто вона. Інший пізнає такий з першого погляду, а я не можу. Іноді зі мною щось чудне починає робитися. Я сідаю на стільчика біля тієї стіни, що

має віконце і так ніпродовить хустки. Кров густими плямами падала на скуру, каміну підлогу і там застигала від холоду. Раптом торопка хода. Дивлюсь, відбігла вона. Хутко вхопила мою руку. Хотів вирвати — не наважився, було-б подло. Я чекав що буде. Майнула з головою хустка і ніжно лягла на рану. Вона червоною й хвилювалося, це я бачив, а хустка зупинила кров. І знову я почув себе ніяково.

Раптом щось перевернуло мої почуття. Я вхопив її маленьку, тонку руку й стис у своїй. Памятано, тримав довго, без напруження, без натхненя, а так ширю, по свійські, наче зустрів давнього знайомого. Тоді пустив. Сухим, ляконічним словом подякував. Смішно і гдуло. Пі певно теж стало ніяково, але допомогла дитина. Завершало на всю камеру. Метнулася до його, хустка залишилася на моїй руці.

24-го. Мені всеж цікаво, хто вона. Інший пізнає такий з першого погляду, а я не можу. Іноді зі мною щось чудне починає робитися. Я сідаю на стільчика біля тієї стіни, що

має віконце і так ніпродовить хустки. Кров густими плямами падала на скуру, каміну підлогу і там застигала від холоду. Раптом торопка хода. Дивлюсь, відбігла вона. Хутко вхопила мою руку. Хотів вирвати — не наважився, було-б подло. Я чекав що буде. Майнула з головою хустка і ніжно лягла на рану. Вона червоною й хвилювалося, це я бачив, а хустка зупинила кров. І знову я почув себе ніяково.

Раптом щось перевернуло мої почуття. Я вхопив її маленьку, тонку руку й стис у своїй. Памятано, тримав довго, без напруження, без натхненя, а так ширю, по свійські, наче зустрів давнього знайомого. Тоді пустив. Сухим, ляконічним словом подякував. Смішно і гдуло. Пі певно теж стало ніяково, але допомогла дитина. Завершало на всю камеру. Метнулася до його, хустка залишилася на моїй руці.

24-го. Мені всеж цікаво, хто вона. Інший пізнає такий з першого погляду, а я не можу. Іноді зі мною щось чудне починає робитися. Я сідаю на стільчика біля тієї стіни, що

має віконце і так ніпродовить хустки. Кров густими плямами падала на скуру, каміну підлогу і там застигала від холоду. Раптом торопка хода. Дивлюсь, відбігла вона. Хутко вхопила мою руку. Хотів вирвати — не наважився, було-б подло. Я чекав що буде. Майнула з головою хустка і ніжно лягла на рану. Вона червоною й хвилювалося, це я бачив, а хустка зупинила кров. І знову я почув себе ніяково.

Раптом щось перевернуло мої почуття. Я вхопив її маленьку, тонку руку й стис у своїй. Памятано, тримав довго, без напруження, без натхненя, а так ширю, по свійські, наче зустрів давнього знайомого. Тоді пустив. Сухим, ляконічним словом подякував. Смішно і гдуло. Пі певно теж стало ніяково, але допомогла дитина. Завершало на всю камеру. Метнулася до його, хустка залишилася на моїй руці.

24-го. Мені всеж цікаво, хто вона. Інший пізнає такий з першого погляду, а я не можу. Іноді зі мною щось чудне починає робитися. Я сідаю на стільчика біля тієї стіни, що

має віконце і так ніпродовить хустки. Кров густими плямами падала на скуру, каміну підлогу і там застигала від холоду. Раптом торопка хода. Дивлюсь, відбігла вона. Хутко вхопила мою руку. Хотів вирвати — не наважився, було-б подло. Я чекав що буде. Майнула з головою хустка і ніжно лягла на рану. Вона червоною й хвилювалося, це я бачив, а хустка зупинила кров. І знову я почув себе ніяково.

Раптом щось перевернуло мої почуття. Я вхопив її маленьку, тонку руку й стис у своїй. Памятано, тримав довго, без напруження, без натхненя, а так ширю, по свійські, наче зустрів давнього знайомого. Тоді пустив. Сухим, ляконічним словом подякував. Смішно і гдуло. Пі певно теж стало ніяково, але допомогла дитина. Завершало на всю камеру. Метнулася до його, хустка залишилася на моїй руці.

24-го. Мені всеж цікаво, хто вона. Інший пізнає такий з першого погляду, а я не можу. Іноді зі мною щось чудне починає робитися. Я сідаю на стільчика біля тієї стіни, що

має віконце і так ніпродовить хустки. Кров густими плямами падала на скуру, каміну підлогу і там застигала від холоду. Раптом торопка хода. Дивлюсь, відбігла вона. Хутко вхопила мою руку. Хотів вирвати — не наважився, було-б подло. Я чекав що буде. Майнула з головою хустка і ніжно лягла на рану. Вона червоною й хвилювалося, це я бачив, а хустка зупинила кров. І знову я почув себе ніяково.

Раптом щось перевернуло мої почуття. Я вхопив її маленьку, тонку руку й стис у своїй. Памятано, тримав довго, без напруження, без натхненя, а так ширю, по свійські, наче зустрів давнього знайомого. Тоді пустив. Сухим, ляконічним словом подякував. Смішно і гдуло. Пі певно теж стало ніяково, але допомогла дитина. Завершало на всю камеру. Метнулася до його, хустка залишилася на моїй руці.

24-го. Мені всеж цікаво, хто вона. Інший пізнає такий з першого погляду, а я не можу. Іноді зі мною щось чудне починає робитися. Я сідаю на стільчика біля тієї стіни, що

має віконце і так ніпродовить хустки. Кров густими плямами падала на скуру, каміну підлогу і там застигала від холоду. Раптом торопка хода. Дивлюсь, відбігла вона. Хутко вхопила мою руку. Хотів вирвати — не наважився, було-б подло. Я чекав що буде. Майнула з головою хустка і ніжно лягла на рану. Вона червоною й хвилювалося, це я бачив, а хустка зупинила кров. І знову я почув себе ніяково.

Раптом щось перевернуло мої почуття. Я вхопив її маленьку, тонку руку й стис у своїй. Памятано, тримав довго, без напруження, без натхненя, а так ширю, по свійські, наче зустрів давнього знайомого. Тоді пустив. Сухим, ляконічним словом подякував. Смішно і гдуло. Пі певно теж стало ніяково, але допомогла дитина. Завершало на всю камеру. Метнулася до його, хустка залишилася на моїй руці.

24-го. Мені всеж цікаво, хто вона. Інший пізнає такий з першого погляду, а я не можу. Іноді зі мною щось чудне починає робитися. Я сідаю на стільчика біля тієї стіни, що

має віконце і так ніпродовить хустки. Кров густими плямами падала на скуру, каміну підлогу і там застигала від холоду. Раптом торопка хода. Дивлюсь, відбігла вона. Хутко вхопила мою руку. Хотів вирвати — не наважився, було-б подло. Я чекав що буде. Майнула з головою хустка і ніжно лягла на рану. Вона червоною й хвилювалося, це я бачив, а хустка зупинила кров. І знову я почув себе ніяково.

Раптом щось перевернуло мої почуття. Я вхопив її маленьку, тонку руку й стис у своїй. Памятано, тримав довго, без напруження, без натхненя, а так ширю, по свійські, наче зустрів давнього знайомого. Тоді пустив. Сухим, ляконічним словом подякував. Смішно і гдуло. Пі певно теж стало ніяково, але допомогла дитина. Завершало на всю камеру. Метнулася до його, хустка залишилася на моїй руці.

24-го. Мені всеж цікаво, хто вона. Інший пізнає такий з першого погляду, а я не можу. Іноді зі мною щось чудне починає робитися. Я сідаю на стільчика біля тієї стіни, що

має віконце і так ніпродовить хустки. Кров густими плямами падала на скуру, каміну підлогу і там застигала від холоду. Раптом торопка хода. Дивлюсь, відбігла вона. Хутко вхопила мою руку. Хотів вирвати — не наважився, було-б подло. Я чекав що буде. Майнула з головою хустка і ніжно лягла на рану. Вона червоною й хвилювалося, це я бачив, а хустка зупинила кров. І знову я почув себе ніяково.

Раптом щось перевернуло мої почуття. Я вхопив її маленьку, тонку руку й стис у своїй. Памятано, тримав довго, без напруження, без натхненя, а так ширю, по свійські, наче зустрів давнього знайомого. Тоді пустив. Сухим, ляконічним словом подякував. Смішно і гдуло. Пі певно теж стало ніяково, але допомогла дитина. Завершало на всю камеру. Метнулася до його, хустка залишилася на моїй руці.

24-го. Мені всеж цікаво, хто вона. Інший пізнає такий з першого погляду, а я не можу. Іноді зі мною щось чудне починає робитися. Я сідаю на стільчика біля тієї стіни, що

має віконце і так ніпродовить хустки. Кров густими плямами падала на скуру, каміну підлогу і там застигала від холоду. Раптом торопка хода. Дивлюсь, відбігла вона. Хутко вхопила мою руку. Хотів вирвати — не наважився, було-б подло. Я чекав що буде. Майнула з головою хустка і ніжно лягла на рану. Вона червоною й хвилювалося, це я бачив, а хустка зупинила кров. І знову я почув себе ніяково.

Раптом щось перевернуло мої почуття. Я вхопив її маленьку, тонку руку й стис у своїй. Памятано, тримав довго, без напруження, без натхненя, а так ширю, по свійські, наче зустрів давнього знайомого. Тоді пустив. Сухим, ляконічним словом подякував. Смішно і гдуло. Пі певно теж стало ніяково, але допомогла дитина. Завершало на всю камеру. Метнулася до його, хустка залишилася на моїй руці.

24-го. Мені всеж цікаво, хто вона. Інший пізнає такий з першого погляду, а я не можу. Іноді зі мною щось чудне починає робитися. Я сідаю на стільчика біля тієї стіни, що

має віконце і так ніпродовить хустки. Кров густими плямами падала на скуру, каміну підлогу і там застигала від холоду. Раптом торопка хода. Дивлюсь, відбігла вона. Хутко вхопила мою руку. Хотів вирвати — не наважився, було-б подло. Я чекав що буде. Майнула з головою хустка і ніжно лягла на рану. Вона червоною й хвилювалося, це я бачив, а хустка зупинила кров. І знову я почув себе ніяково.

Раптом щось перевернуло мої почуття. Я вхопив її маленьку, тонку руку й стис у своїй. Памятано, тримав довго, без напруження, без натхненя, а так ширю, по свійські, наче зустрів давнього знайомого. Тоді пустив. Сухим, ляконічним словом подякував. Смішно і гдуло. Пі певно теж стало ніяково, але допомогла дитина. Завершало на всю камеру. Метнулася до його, хустка залишилася на моїй руці.

24-го. Мені всеж цікаво, хто вона. Інший пізнає такий з першого погляду, а я не можу. Іноді зі мною щось чудне починає робитися. Я сідаю на стільчика біля тієї стіни, що

має віконце і так ніпродовить хустки. Кров густими плямами падала на скуру, каміну підлогу і там застигала від холоду. Раптом торопка хода. Дивлюсь, відбігла вона. Хутко вхопила мою руку. Хотів вирвати — не наважився, було-б подло. Я чекав що буде. Майнула з головою хустка і ніжно лягла на рану. Вона червоною й хви

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТЕЙ".

Траншевий Комітет, Едмонтон, Алта.	\$311.09
Відаді ТУРФДім, Форт Вільям, Онт.	12.25
Никола Березицький, Торонто, Онт. (збірка)	1.75
А. І. Матвійчук, Сведен, Алта. (збірка)	1.50
Стефан Парман, Келгарі, Алта.	1.00
Степан Стрельський, Отерборн, Ман.	1.00
Кароль Рикас, Ошава, Онт.	1.00
В. Фодій, Дітройт, Міш.	1.00
Григорій Коханок, Дітройт, Міш.	1.00
К. Переїма, Тампота, Онт.	1.00
М. Степановський, Форт Вільям, Онт.	1.00
Никола Зубов, Порт Еліс, Б. К.	1.00
Г. Нізельський, Нью Вестмінстер, Б. К.	1.00
С. Кардаш, Либерт, Саск.	1.00

ВСІ НА ПОМІЧ НАШІ РОБІТНИЧІ ПРЕС

Едмонтон, Алта.	50
Дорогі Товариші!	25
Послаємо Вам сьогодні від імені робітничих організацій при відділі ТУРФДім в Едмонтоні чек на суму \$366.14 а в наступному номері пошлемо Вам поштом \$43.60. Гроші ці вплинули з травневої кампанії в корисні передалати і пресового фонду для "У.Р.В.", "Робітничі" і "Ф. Ж."	25
Що до переведення травневої кампанії, то підготовка в нас була систематична. Вже заздалегідь до травня було створено спеціальний комітет, який мав зайнятися переведенням пресової кампанії. За ініціативою згаданого комітету в при активній співпраці місцевого драматурга, та дітової мандолінової оркестри переведено ряд вистав і концертів. Рівно певна частина товаришів і товаришок збирала передалати і пресовий фонд на лісти.	25
В нас на літо не багато осталося робітників, бо значна частина з них роз'їхалася до сезонних робіт. Вевпраця в місяць травні для нашої преси звичайна на тих, що осталися на місяць.	25
Росходу зв'язаного з травневою кампанією було \$31.00. Цього росходу не віднімається а додається його як реквізитів за прислани до нас до розподілу числа "У.Р.В." і "Робітничі" (колонізатори).	25
З подібної звіт з травневої кампанії представляється так:	25
3 підписанців	25
3 розписки в травні \$25.85	25
3 розписки в липні, 3 травня \$3.75	25
3 розписки "Бейтум сет", 3 травня \$32.25	25
3 представлення "Кармелок", 8-го травня \$44.90	25
3 дітоного концерту, 9-го травня \$22.52	25
3 представлення "Литий або паук", 15 травня \$28.50	25
3 загального концерту, 16 травня \$17.12	25
3 представлення "Паша Шугарка", 22 травня \$27.90	25
3 віча відділу Р.З.Т. 23 травня \$14.16	25
3 представлення "Дай серцю волю", 29 травня \$9.10	25
3 концерту 30 травня \$14.50	25
3 розписки річної \$39.35	25
Разом \$279.99	25

Збірано на лісти на передалати пресовий фонд "У.Р.В.", "Робітничі" і "Ф. Ж." \$129.75.

Разом \$409.74.

Попередньо вислали т-ка П. Сивака і поштом разом \$425.74.

Спадіючи товаришів і товаришок збирала на передалати і пресовий фонд: Тов. Степан Чабан зібрав на лісту ч. 4 на передалату "У.Р.В." \$4.00.

Тов. Олександра Симонок зібрав на лісту ч. 9 на передалату "У.Р.В." \$2.00; на лісту ч. 86 на пресовий фонд "У.Р.В." \$1.00.

Незайнятий \$50

Василь Мелчук \$50

Д. Рукш \$50

Г. Сибол \$50

Олександра Симонок \$50

Іван Костик \$25

Дмитро Бовчук \$25

Разом \$400

Тов. Іван Подборачинський зібрав на лісту ч. 220 на пресовий фонд "У.Р.В." \$1.00.

І. Подборачинський \$1.00

Саломон Дор \$1.00

Василь Визирвич \$1.00

Олександра Мойса \$50

Тов. Олександр Шидловський зібрав на передалату "У.Р.В." \$8.00; на пресовий фонд \$2.00.	\$10.00
Олександр Шидловський \$1.00	
Тов. і т-ка Сембай жертвували на пресовий фонд \$2.00.	
На ці місяці Траншевий Комітет дякує всім тим товаришам і товаришкам, що своєю працею на підприємствах або своєю жертвою причинилися до допомоги нашій пресі.	
3 товаришам притом, Траншевий Комітет.	

НАШІ ПРИДБАННЯ ДЛЯ РОБІТНИЧОЇ ПРЕСИ.

Дорогі Товариші!	
Послаємо Вам від відділу ТУРФДім в Форт Вільям поштовий переказ на суму \$72.05, яку ми всіма збирали в місяць травні для нашої преси.	
Збірка представляється так:	
Передалата на "У.Р.В." \$30.00	
Передалата на "Робітничі" \$15.00	
Пресовий фонд на "У.Р.В." \$12.25	
Пресовий фонд на "Робітничі" \$14.80	
Разом \$72.05	
Спадіючи товаришів і товаришок збирала на лісти на передалати і пресовий фонд:	
Т-ка М. Мойсєвова збирала на лісту ч. 1455 на передалату "Робітничі" \$4.50; на лісту ч. 3493 на пресовий фонд "Робітничі" \$2.25.	
Т-ка Анна Олівричкова збирала на лісту ч. 1275 на передалату "Робітничі" \$7.50; на лісту ч. 3420 на пресовий фонд "Робітничі" \$4.50.	
Т-ка Дора Биньовська збирала на лісту ч. 3328 на передалату "Робітничі" \$4.50; на лісту ч. 1049 на пресовий фонд "Робітничі" \$2.00.	
Т-ка Гали Шабатівська збирала на лісту ч. 1439 на передалату "Робітничі" \$1.50; на лісту ч. 3477 на пресовий фонд "Робітничі" \$4.80.	
Тов. Петраш зібрав на лісту ч. 1281 на передалату "Робітничі" \$3.00; на лісту ч. 3425 на пресовий фонд "Робітничі" \$1.25; на лісту ч. 267 на передалату "У.Р.В." \$4.00; на лісту ч. 973 на пресовий фонд "У.Р.В." \$1.00.	
С. Петраш \$1.00	
Ю. Стефанюк \$1.00	
І. Пинак \$1.00	
К. Борон \$1.00	
Іван Слив \$1.00	
Іван Слободан \$1.00	
Іван Комаровський \$1.00	
В. Кучер \$1.00	
В. Юрчук \$1.00	
Разом \$52.5	
Тов. Михайло Биньовський зібрав на лісту ч. 529 на передалату "У.Р.В." \$14.00.	
Тов. О. Ландя зібрав на лісту ч. 522 на передалату "У.Р.В." \$12.00.	
Тов. М. Павловський зібрав на лісту ч. 697 на пресовий фонд "У.Р.В." \$1.00.	
М. Павловський \$1.00	
К. Галицький \$1.00	
І. Закопний \$1.00	
А. Чередирик \$1.00	
Разом \$2.00	
Тов. С. Котик зібрав на пресовий фонд "У.Р.В." \$1.00.	
О. Ландя \$1.00	
І. Оліврич \$1.00	
О. Степанів \$1.00	
М. Козакова \$1.00	
С. Котик \$1.00	
М. Биньовський \$1.00	
О. Степанів \$1.00	
І. Слободан \$1.00	
Разом \$5.00	
Всім колекторам і жертводавцям Відділу ТУРФДім в Форт Вільям складі ширшу товариську подяку.	
3 товаришам притом, С. Котик.	

обертати вислови поважною сумою грошей. Темсамим ви найкраще забезпечите будучий собі і своїм дітям, а що найважливіше, то ми поможемо піднести нашу власну справу і поставимо її на твердій і непереможній основі.

В. Гаврилюк.

ЯК БУДУТЬСЯ НАШІ ОРГАНІЗАЦІЇ.

Вітрем, Алта.

Дня 27 червня завітано до нас з Мондейр, Алта. тов. Давидок, учасник б. В.О.К. у Вінніпегу. Тов. Давидок висловив тут досить обширну промову до місцевих робітників і фермерів. В своїй промові представив бесідник хід робітничо-фермерської організації, вказав яку роботу виконала ця організація на полі просвіти і які ми нині збираємо овочі роботи, а ними є: діточі школи, школи для неграмотних, Вищий Освітній Курс, що відбувся в змні. Становище робітничо-фермерської організації також покращало завдяки нашій організації "Укр. Роб. Вісти" виходить три рази на тиждень, "Фарм. Життя" один раз а "Робітничі" раз на два тижні. Виснаєні факти говорять самі за себе.

Даліше говорив тов. бесідник про Робітниче Запозомого Товариство, вказуючи, що воно теж розвивається з найкращими успіхами. Р.З.Т. рідше побудувати приют для стариків і сиріт і ця постанова буде в недалекому майбутньому виконана.

Тов. бесідник подав вітання пропозицію, чи не можна було б зорганізувати відділу Р.З.Т. у Вітрем. Попиталися питання і по короткий дискусії згодилось 20 апліканти. Це ліце на перший початок.

І ось так день за днем наша сім'я збільшується, а робітників і фермерів нині краще порозумівають між собою і стоять на шляху ділового, організованого, людського життя. Наші товариші по праці, фермери, чекають довший час, коли то комуниця з тов. Попиничем і іншими на чолі прийдуць забирати їхні фарми та народні діляки. Вони поступали так, як доводило своїм патріотичним "вихователям". Але те все змінилось. Наші брати фермери відуть зараз за вказівками робітників та стають активними членами ТУРФДім. Вони не лише читають спокую пресу "Фарм. Життя", але домагаються і організаторів, щоб почути безпосередньо живого правдивого слова.

Присутні на мітингу тов. Давидок були всі вдоволені, бо промова була цікава і повчальна. На дальшу подорож тов. промова було зібрано кілька доларів.

Хай живе солідарність між робітниками і фермерами!

Присутній.

СУМНА ВІСТКА.

Діюся з товаришами сумною вісткою, що Матвій Солонік, який через довший час працював в Юрт Вестері Елесторі Ко. в Вест-Форт Вільям, Онт., помер дня 2 липня ц. р.

Дня 30 червня був покінчений життям кодо гомованням загинув з збіжжям, підчас того впад він на клоні і зламав собі хребет і відби легкі. Про мучилився так ще 48 годин, він помер.

Покійний походив з Галичини з села Яблониця, повіт Густин і поживши по собі жинку-вдову.

Похорони помершого відбулися 4 липня.

В. Ковалевич.

МАЙНЕРИ В КОЛГОРСТ, АЛТА. ПОМАГАЮТЬ СТРАЙКЕРАМ АНГЛІЙ.

Тутешній льокаль. Майн Воркерс Юніон оф Канада на своїм регулярній мітингу дня 27 червня оподаткував своїх членів по одному доларові місяця в користь англійських майнерів-страйкерів, що будє тривати до часу, доки страйк майнерів в Англії не скінчиться.

В. Несторук.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Повідається всіх членів старшого під-відділу Секції Молоді в Вінніпегу, що в неділю, 18-го липня в год. 11, перед пол. відбудуться збори, на котрих будуть обговорюватися важні справи. Всі члени і членкині повинні обовязково бути присутніми на цих зборах. Нових членів і членкинь радо вітаємо.

Тож приходіть на збори на означений час.

Заряд.

ПОШУКУЮ в дуже важній справі своїх братів Макара Сафронюка і Лукаша Соловья, Андрія і Василя з Гордієв, родом з Земля Волинська, повіт Каменів Коширський, село Заберець, Україна. Мають десь перебувати в Злучених Державах. Я тільки що приїхав з краю і бажаю-б з ними поспілкуватися. Тож знайди про котрого з них, або вони самі, хай згодяться на мою адресу:

Petro Horody,
P. O. Box 21,
(84) Macklin, Sask.

Тов. М. Якимчук зібрав на лісту ч. 58 на передалату "У.Р.В." \$12.00; на передалату "Ф. Ж." \$1.00; на лісту ч. 114 на пресовий фонд "У.Р.В." \$1.00.

Разом \$2.00

Тов. М. Якимчук зібрав на лісту ч. 58 на передалату "У.Р.В." \$12.00; на передалату "Ф. Ж." \$1.00; на лісту ч. 114 на пресовий фонд "У.Р.В." \$1.00.

Разом \$2.00

Тов. Д. Віхрестов зібрав на лісту ч. 59 на передалату "У.Р.В." \$4.00; на лісту ч. 113 на пресовий фонд "У.Р.В." \$1.00.

Разом \$5.00

Тов. М. Маковичук зібрав на лісту ч. 796 на передалату "У.Р.В." \$4.00; на пресовий фонд \$1.00.

М. Маковичук \$1.00

Т-ка Т. С. Чабан збирала на лісту ч. 2885 на передалату "Робітничі" \$1.50.

Тов. І. Клібановський зібрав на лісту ч. 1513 на передалату "Робітничі" \$3.00; на пресовий фонд "Робітничі" \$1.00.

І. Косакевич \$2.00

Т-ка Марія Віхрестов збирала на лісту ч. 6 на передалату "Робітничі" \$3.00; на лісту ч. 3780 на пресовий фонд "Робітничі" \$1.00.

Т-ка Ева Якимчук збирала на лісту ч. 957 на передалату "Робітничі" \$3.00; на пресовий фонд "Робітничі" \$1.50.

Т-ка Марія Слободан збирала на лісту ч. 969 на передалату "Робітничі" \$1.50; на лісту ч. 4000 на пресовий фонд "Робітничі" \$1.00.

Т-ка Марія Лулуа збирала на лісту ч. 1060 на передалату "Робітничі" \$1.50; на лісту ч. 534 на пресовий фонд "Робітничі" \$1.25.

Тов. Василь і т-ка Катерина Семейков (Якова) збирала на лісту ч. 3985 на пресовий фонд "Робітничі" для "Сторички Молоді" \$6.40.

Збірка на передалату і пресовий фонд членів відділу Р.З.Т.: Тов. В. Саківський зібрав на пресовий фонд "У.Р.В." \$1.00.

В. Саківський \$1.00

На пресовий фонд "Робітничі" 25 ц.

Тов. Я. Семейков зібрав на передалату "У.Р.В." \$4.00; на передалату "Робітничі" \$3.00; на пресовий фонд "Робітничі" \$1.50; на пресовий фонд "У.Р.В." \$1.50; на пресовий фонд "У.Р.В." \$1.50.

Г. В. Ризак \$50

О. Жукович \$50

Ф. Сивака \$25

К. Круць \$25

С. Танасюк \$25

А. Гонек \$25

А. Семенюк \$25

Разом \$210

Т-ка Ольга Сембай збирала на передалату "Робітничі" \$1.50; Анна Мокріч \$1.50 і Дора Рогаченко \$1.50.

Тов. П. Луцьк зібрав на передалату "У.Р.В." \$8.00; на пресовий фонд Саломон Дор \$2.50

Тов. І. Клібановський жертвувал на пресовий фонд "У.Р.В." \$5.00.

КУТОК РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА.

МАСОВЕ ВІЧЕ Р.З.Т.

Савт Поркопайн, Онт.

Дня 27 червня ц. р. в год 9-го вечора відбулось в Савт Поркопайн, масові віче в справі Робітничого Запозомого Товариства. Тов. Фінчук отворив мітинг і в короткий промовив присутнім ціль цього масового зібрання.

По вступному слові виступив місний хор, після чого відбулись виступи мандолінової оркестри і дітоного хору.

Даліше тов. Фінчук покликав до слів т. Босонія, котрий саме прибув до цієї місцевості як організатор українських робітників. Тов. організатор зважив місяць-півтора говорив і дуже приступно пояснював збірним робітникам ціль і значення Робітничого Запозомого Товариства. Він навіч також кілька примірів нещасливих випадків з життя робітників а даліше представив кілька прибутку мов вже Р.З.Т. за так короткий час свого існування, а кілька вже членів отримали запозомі в тим часі.

Тов. Босонія поспірає представити справу Р.З.Т. досить ясно, так що кожний з присутніх зрозумів, на чім полягає дана організація і що вона є такою важною, що без неї робітничий циту обійтися неможливо.

На закінчення промови тов. бесідник завязав присутніх, щоб ставали в ряди Р.З.Т. і тим забезпечували себе і свою родину на випадок нещастя, калітня і подібного нещастя, що може статися з робітником кожної хвили.

На заклик бесідника вписалося до Р.З.Т. п'ятьох нових товаришів і одну товаришку а по роздінню їх аплікцій до виконання, віче закінчилося і присутні розійшлись в добрім настрою додм.

Робкор.

ПРАЦЯ У ВІДДІЛІ Р.З.Т.

Хвалена Редакціє!

Читати "Укр. Роб. Вістей" мали нагоду вже не раз стрічаючи з дописами а Венкучер на різні теми, але мало коли або може й зовсім не було ще згадки справи Робітничого Запозомого Товариства. Отож на ці місяці я хочу дещо написати про ту стешню відділу Р.З.Т., а то я взагалі, що відноситься до справ Р.З.Т.

В нас у Венкучер існує відділ Р.З.Т. вже якийсь час. Зразу не був він сильний подібно як і відділи в інших місцевостях. Але поступенно наш відділ зростає і є надія, що за якийсь недовгий час буде він на вищій ступені.

ВСІ НА ПІКНІК РОБ. ЗАП. Т-ВА!

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА У ВІННІПЕГУ

відбудеться

В НЕДІЛЛЮ, 18-ГО ЛИПНЯ Ц. Р.

НА МЕКДУГЕЛ ФАРМИ, ІСТ КИЛДОНАН

ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК

На пікніку будуть говорити бесідники про значіння та завдання Р.З.Т., буде вписуватися нових членів без оплати вписового. На пікніку буде знята спільна фотографія всіх членів і членкинь Р.З.Т., при чому всі члени мусять виказатися своєю членською книжочкою, що вони дійсно є членами.

На пікніку будуть смачні перекуски, холодні напінки, різні спортові гри і танці і т. ин. На пікніку буде грати оркестра під проводом тов. Н. Гоцуляка.

МІСЦЕ НА ПІКНІК ЧУДОВЕ.

ЯК ТХАТИ: Беріть стрітку "Килдонан" і їдте нею аж до кінця. Там треба переїсти на "Сейнт Пол" кару (що коштує три центи) і їдте нею аж до Fortier Ave. Вся їзда коштує 8 центів. На місці вас стрінуть представники комітету.

ІДЬТЕ САМІ І КЛИЧТЕ З СОБОЮ СВОІХ ЗНАЙОМИХ. В РАЗІ НЕПОГОДИ ПІКНІК ВІДБУДЕТЬСЯ В СПІДУЮЧУ НЕДІЛЮ.

ДВА ВІДЧИТИ ДЛЯ ПОЛЬСЬКИХ РОБІТНИКІВ!

ПОЛЬСЬКЕ РОБІТНИЧЕ ТОВАРИСТВО "НОВЕ ЖИЦЕ" У ВІННІПЕГУ

скликає

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 18. ЛИПНЯ, В ГОДИНІ 2.30 ПО ПОЛУДНІ В САЛІ "СОКОЛА"

РОБІТНИЧЕ ЗІБРАННЯ.

на якому звісна бесідниця і організаторка АНТОНІНА СОКОЛІЧ висловить реферат на тему: СТАРА ПОЛЬЩА І НОВА ПОЛЬЩА.

У ВІВТОРОК, ДНЯ 20. ЛИПНЯ в годині 8. вечером в тій же салі "Сокола" Антоніна Соколів висловить другий реферат на тему: НАРД-ПОЛЬСЬКИЙ В ПОЕЗІИ.

Товариство "Нове Жиче", яке поклаго так багато старань для того, щоб спровести ці визначні робітничі бесідниця і організаторка запрошає польських і взагалі всіх робітників взяти участь в згаданих відчитях.

ВСТУП ДО САЛІ ВІЛЬНИЙ.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Оцим повідомляється всіх членів і членкинь Відділу Робітничого Запозомого Товариства в Іст Килдонан, що річні збори відділу відбудуться в суботу, дня 17. липня в годині 8. вечером в салі Укр. Роб. Дому.

Важні справи на порядку дня.

Заряд.

УВАГА! ТРАНСКОНА! УВАГА!

Цим повідомляється всіх членів відділу ТУРФДім, що в неділю, 18. липня, в годині 2-ій по полудні в салі У.Р.Д. в Трансконі, відбудуться збори.

ПІВРІЧНІ ЗБОРИ

відділу ТУРФДім, на котрих заряд дасть звіт за минулих 6 місяців.

Обовязком кожного члена прибути на ці збори, бо є важні справи до поладження.

Приходіть на означений час.

Заряд.

УВАГА! ТРАНСКОНА! УВАГА!

Цим повідомляється всіх членів і членкинь Відділу Робітничого Запозомого Товариства, що в неділю, 25. липня, в годині 2-ій по полудні, в салі Укр. Роб. Дому в Трансконі, відбудуться місячні збори відділу Р.З.Т.

Обовязком кожного члена і кожної членкині явитися на ці збори в означений час.

Нових членів і членкинь радо приймається.

За аплікаціями, зголошуйтеся до У.Р.Д. в Трансконі.

Заряд.

НА ПРОДАЖ 160 актова фарма, 50 акрів зорано, 50 акрів пасовиска з середнім числом, 60 акрів доброї сіножаки; 8 миль від міста Ривертон, одна миль від міста Шорнкліфф, пів миль до "Костега", одна миль до церкви, 2 миль до Укр. Фарм. Дому. Хата нова з меблями величина 18X26, стайня 26X36, шпихляр, курник; шова на машині 10X12; кузні; індажен "Кейс" 15X27 а також вся машина; 4 койні сумат до машини; 15 коров. Продам все разом, або тільки фарму. Муси продавати з той причини, що моя жінка слаба і не може працювати. Хто хотів би що фарму купити, хай згодиться листом або особисто до:

Е. Petrachyff,
(86) Shorncliffe, Man.

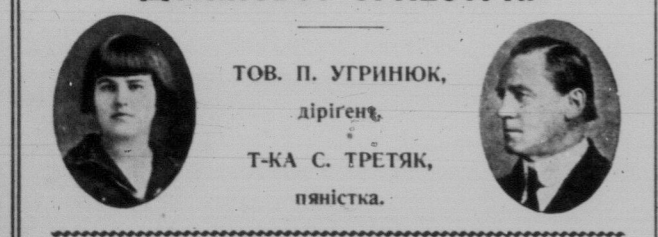
ПРОПАВ-кин дня 29 червня ц. р.; кинь масти темно-червоної й з білою звязкою на чолі. Вирвався з стайні і пропав без слад. Важить 800 до 900 фунтів. Дам \$100 награди, хто найдет. Моя адреса:

I. Waschyshyn
827 Burrows Ave.,
24-86-1-1
Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ свого брата Андрия Діжонку, з села Хоростова, повіт Густин, Галичина, тому пару тижнів приїхав з старого краю. Хто знає-би про нею, або він сам, хай згодиться на спадуючу адресу:

John Durzans,
156 Beach Rd.,
(84) Hamilton, Ont.

КОНЦЕРТИ ВІННІПЕГСЬКОЇ МАНДОЛІНОВОЇ ОРКЕСТРИ.

ТОВ. П. УГРИНОК, дірґеня.

Т-КА С. ТРЕТЯК, піаністка.

Даліше великі концерти вінніпегської Мандолінової Оркестри відбудуться:

В ЛЕТБРИДЖ, АЛТА. В EMPRESS THEATRE В ПОНЕДІЛОК, 19. ЛИПНЯ І У ВІВТОРОК, 20. ЛИПНЯ.

Початок концертів в годині 8.30 вечером.

Програма концертів дуже багата. В ню входять (перша половина): класичні твори визначних композиторів німецьких, італійських і ин.; в другу половину входять найкращі твори українських композиторів та народні пісні. Тож ніхто з українських жителів згаданих місцевостей не повинен оминати цих концертів.